

за святїи и мѣченицы пострадавши за Евангелскѣ-тѣ истинѣ, — мнѣніе, което и народѣ-тѣ тѣи също сподѣляше.

Положеніе-то на работы-тѣ отъ день на день ставаше по-опасно и заплашително. Гусь ся бѣше явно опрѣлъ на папскы-тѣ повелѣнія, и негова-та постѣпка бѣше произвела силно вълненіе мѣжду народа. Той быде изверженъ вторый пѣть и Прага пакъ ся турнѣ подѣ заурѣщеніе до когато Гусь прѣбывава въ града. Гусь намысли да ся оттегли отъ града и самоволно да иде на заточеніе, и въ едно отъ писма-та си той излага причины-тѣ за оправданіе на тѣзи своѣ постѣпки. “Знайте, възлюбленїи мои, че спорѣдъ примѣра и наставленіе-то на Христа азъ съмь ся отстранилъ отъ васъ, да не бы да станѣ причина за вѣчно погубленіе на лошы-тѣ, а за добры-тѣ прѣдмѣтъ на жалость и сътованіе. Азъ побѣгнѣхъ, тѣи щото нечестиви-тѣ священници да не забранѣтъ проповѣдваніе-то на Слово-то Божіе, и вый да ся не лишите, по причинѣ на мене, отъ божественнѣ-тѣ истинѣ за коѣто, съ Божїѣ-тѣ милость, азъ съмь готовъ да умрѣ.” Отяготенъ отъ прѣдательство-то на прѣдишны-тѣ си прїатели и поддържатели, и като не можаше да намѣри правосѣдіе въ царя или Папѣ-тѣ, той си обрнѣ поглѣда къмъ онова върховно съдилище дѣто папы и царіе можѣтъ да бѣдѣтъ докарани на съдъ, и което е послѣдне-то прѣбѣжище на угнѣтенѣ невинность, и, прѣди да на-